

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zosimo Librigero. 86.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

χελος, ἀλλὰ μὴ χελλωπίστis. φιλο-
χελου μὲν γὰρ τὸ μεγαλοπρεπές,
χελλωπίστis δὲ τὸ φηίερρον, καὶ ὅτι
τῆτο ἀληθές ὅστι, δι' ὃν Διογένης εἶ-
πε, σαφῶς δείκνυται. θεασάμενος γὰρ
πῶς μερακίσκοι ἀσελγέστερον ἢ κατ'
ἄνδρα κεισοσημύον, ἔφη αὐτῶ, εἰ
μὲν πρὸς ἄνδρας, ἀτυχῆς. εἰ δὲ πρὸς
γυναικας ἀδικεῖς. εἰ τοίνυν οἱ ἔξωθεν ἔ-
σπεπίλος ἐπεμελήθησαν, πῶς ἔκ' ἔμε-
λει ὁ ἱερὸς ἑκείνος καὶ θεοφιλὴς ἀνὴρ
εἰς φιλοσοφίαν ἐνάγων, πᾶσαι μὲν
ποικιλίαι καὶ βλακείαι, καὶ καλλα-
πισμὸν ἐκ τ' ὑψηλοῦν ἐξολεῖεν, κο-
σμιοτήτα δὲ καὶ σεμνιότητα νομοθε-
τεῖν, δι' ὃν ὁ ἀριστος κατορθοῦται
βίος.

Μαρτινιανῶ πρεσβυτέρῳ. σι.

Ἀπλῆσαν εἶναι σέ φασι πῆες σιτο-
χάπλον, καὶ ἀνάληκτον καὶ πηρέντα
τὸς χαρῆς, καὶ καταπραγματωόμε-
νοι τὰς ἐσθίας, καὶ τὰς συμφορὰς γεω-
ροῦντα. ἀλλ' ἴδι ὡς ἐκείνοις μὲν ἴα
σαυτὲ ἀπλάγχθα, σαυτῶ δὲ τὰ θεῖα
ἀποκλείεις. ἐπιόδι τοίνυν, ὡς ἔ-
σούτοι, ἄλλοι σὺ χερίζουσιν, ὡς σὺ ἔ-
θεῶ. τὸ συγγενὲς αἰδέσθητι.

Ζωσίμῳ βιβλιοφόρῳ. πς.

Τὸς πησιμὸν τῶ βιβλίῳ, ὃν γέ-
γραφα σοι, τῶ φίλῳ δήλα μετ' ἀ-
χρείαις, ἵνα μὴ ἔρψασα λήθη, σοὶ
μὲν ζημίαι, αὐτῶ δὲ ψῆφοι ἀγνω-
μοσύνης ἐπαγάγη.

Λεοντίῳ ἐπισκόπῳ. κς.

Τὸ τῆς φιλίας προοίμιον, καὶ ὅ τῆς
ἀγάπης συνθήρ, καὶ τὸ πρῶτον ἀμ-
φοτέρως, ἐμὲ τε καὶ τὸν ἀριστον Εὐ-
πῆιον, εἰς τοῖ πρὸς ἀλλήλους πόθον,

in quo Dæmonicū p̄ceptis instruit, cum
his verbis admonet: Cura ut in vestibus
ratione cultus atque honestus sis, non au-
tem immodici ornatus studiosus. Honesti
enim est magnificentia: lasciue autē se or-
nantis, superfluitas & redundantia. Quod-
que hoc verum sit, ex eo, quod à Diogene
dictū est, perspicue ostenditur. Nam cum
adolescēte quendam lasciuius, quā vi-
rum deceret, ornatum conspexisset, Si ad
vitos, inquit, te confers, miser es, si ad fœ-
minas, iniquus. Cum igitur externi au-
thores honesti ac decori curam gesserint,
ac nō sacrosanctus ille ac Deo charus vir,
populares suos ad philosophiam inducens,
omnem variegandi artem & mollitiem,
nimumque ornatus studium ē subditorū
animis eliminare, atque honestatem &
grauitatem, quarum opera & adiumento
præstantissima vita numeris omnibus ab-
soluitur, sancire ac præscribere debebat?

Martiniano Presbytero. 85.

Inexplebilē quendam ac sæuum & cra-
delem frumenti cauponem te esse nōnulli
aiunt: ut qui tempora obserues, ac de ege-
statibus occasione lucrandi arripias, & de
calamitatibus messem colligas. Quamob-
rem hoc tecum reputans, alios non tam
tua, quā tu Dei, ope indigere: fac te co-
gnatio moueat.

Zosimo Librigero. 86.

Librorum de quibus ad te scripsi, seriem
atque ordinem amico diligenter expone:
ne obrepens obliuio, tibi quidem detri-
mentum, ipsi autem ingrati animi notam
afferat.

Leontio Episcopo. 87.

Amicitia primordium, ac beneuolen-
tia igniculus, atque id quod & me, & opti-
mum virum Eutonium, mutuo amore
fauciauit, improbitatis odium fuit, quod